

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.2/J/2014

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂRE NR. 5J

Ședința publică din 2 aprilie 2014

Președinte judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de I. J. împotriva pârâtei Ș.I. V., judecător în cadrul Judecătoriei F., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) și t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns I.J., prin reprezentant - inspector judiciar, judecător P. A. C. și pârâta judecător Ș.I. V.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

personal.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care, se procedează la audierea doamnei judecător Ș. I.V., declarația sa fiind consemnată și atașată la dosar.

Secția acordă cuvântul părților pe probe.

I. J., prin reprezentant, propune administrarea probei cu înscrisuri și a probei testimoniale prin audierea doamnei judecător M. D. a cărei declarație consideră că este relevantă. Depune la dosar un set de înscrisuri, respectiv adresa nr.57/1A/3.03.2014 a Judecătoriei F. de înaintare a procesului verbal încheiat la data de 28.01.2014, cu ocazia învățământului profesional desfășurat cu participarea secțiilor penale ale Tribunalului V. și Judecătoriei F. și al judecătorilor de la Judecătoriile A. și P.; legea nr.348/2004 privind denominarea monedei naționale, modificată, precum și referiri la evoluția cuantumului salariului minim pe economie în România, prin raportare la perioada 1989 – 2013; hotărâri judecătorești extrase din Ecris, pronunțate în dosarele nr...., nr...., nr...., nr.... ale Judecătoriei P..

Pârâta solicită proba cu înscrisurile depuse la dosar. Arată că nu are alte probe de solicitat în afara celor deja administrate în faza de cercetare disciplinară.

Secția deliberând, admite proba cu înscrisuri astfel cum a fost solicitată de către I. J. și pârâta judecător și respinge proba testimonială prin audierea martorului M. D., apreciind că nu este utilă soluționării cauzei.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Nemaifiind alte cereri de formulat ori probe de administrat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților, pe fondul cauzei.

I.J, prin reprezentant, precizează faptul că sesizarea s-a făcut din oficiu, urmare a unor indicii privind nerespectarea normelor regulamentare referitoare la înregistrarea și repartizarea aleatorie a dosarelor nr..... și nr.... aflate pe rolul Judecătoriei P..

În ce privește încadrarea juridică a primei fapte, arată că în calitate de judecător, doamna Ș. a soluționat cauza ce a format obiectul dosarului nr...., privind cererea de reabilitate formulată de condamnatul U.C. V., pronunțând sentința penală nr.185/2012 prin care a fost admisă cererea de reabilitate. Hotărârea susmenționată nu cuprinde nicio referire la îndeplinirea condiției achitării despăgubirilor civile la plata cărora petentul condamnat a fost obligat prin hotărârile judecătorești pronunțate de Judecătoria F..

Din verificările prealabile efectuate, s-a constatat că între anii 2000 – 2009, între doamna Ș. I. și petentul condamnat U.C. au existat relații contractuale, respectiv avocat – client, în dosarul nr.... înregistrat și soluționat pe rolul Judecătoriei F., iar în calitate sa de apărător în acea cauză a propus probe și a pus concluzii pe fondul cauzei. Prin sentința penală 1463/2009, rămasă definitivă prin neexercitarea căii de atac, instanța a respins cererea de reabilitare ca fiind prematur introdusă.

Ulterior, petentul U. C. a mai formulat încă două cereri de reabilitare, privind aceleași hotărâri de condamnare. Prima dintre acestea a fost respinsă ca prematur introdusă iar următoarea cerere de reabilitare a fost respinsă ca nefondată, instanța reținând că deși termenul de reabilitare s-a împlinit,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

petentul nu a făcut dovada achitării despăgubirilor civile la plata cărora a fost obligat prin sentințele penale de condamnare.

La data de 29 mai 2012 a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei P., sub nr. .../2012, cererea de reabilitare formulată de petentul U.C., revenind prin repartizare aleatorie completului prezidat de doamna Judecător Ș. I., care deși a fost apărător al petentului în dosarul penal având ca obiect prima cerere de reabilitare, a admis noua cerere formulată de același petent, având același obiect, dispunând reabilitarea judecătorească a acestuia, în condițiile în care petentul nu a achitat despăgubirile civile la plata cărora a fost obligat.

Din declarația doamnei judecător Ș.I. reiese că îl cunoștea pe petentul U. și familia acestuia, că se vizita cu aceasta și consideră că doamna judecător avea obligația de a înlătura aparența de părtinire și de a asigura aparența de imparțialitate.

În ce privește latura obiectivă, consultarea verbală a magistratului cercetat disciplinar cu președintele Judecătoriei P., pe holul instanței, nu suplinește o cerere scrisă de a se abține. Din declarația domnului președinte al Judecătoriei P., reiese că nu i s-a prezentat situația completă.

Apreciază că această faptă se circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.b din Legea nr.303/2004 și nu abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.i din Legea nr. 303/2004.

În ce privește cea de-a doua faptă care se circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t din Legea nr.303/2004, starea de fapt este următoarea: magistratul cercetat disciplinar a soluționat cauza în calitate de judecător la Judecătoria P. la nici 2 luni după ce petentul U. a formulat cererea de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

reabilitare la Judecătoria P.. Doamna judecător avea obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor de formă a cererii de reabilitare, sub aspectul neprecizat de petent în cerere, acela al „localităților unde condamnatul a locuit”, obligație încălcată de magistrat, cu consecința neobservării faptului că petentul și-a schimbat temporar domiciliul, tocmai în scopul atragerii competenței instanței la care, fostul său avocat a devenit între timp judecător. Avea de asemenea obligația de a-i pune în vedere petentului să-și completeze cererea cu înscrisurile necesare, constatându-se din probele administrate că doamna judecător nu a procedat la o verificare temeinică nici măcar a înscrisurilor depuse de către petent odată cu cererea de reabilitare, prin care acesta urma să dovedească faptul că are un loc de muncă stabil. Astfel s-ar fi observat că adeverința care atesta locul de muncă, fusese eliberată pentru a-i servi petentului într-un dosar anterior soluționat de Judecătoria F..

Mai arată că, doamna judecător se prevalează de practica neunitară a instanței de judecată, însă putea să aibă în vedere faptul că alți colegi judecători fac verificări asupra îndeplinirii condițiilor de fond și de formă ale cererii de reabilitare.

Urmare a admiterii cererii de reabilitare, petentul U.C. V. se află în postura în care fapta penală săvârșită nu există, nu are antecedente penale, fiind atins scopul procedurii speciale a reabilitării judecătorești, acela al încetării decăderilor și interdicțiilor, precum și a incapacităților care rezultă din condamnare.

Doamna judecător Ș. spune că nu există persoană prejudiciată, însă legea prevede că trebuia să citeze persoanele păgubite, deși este obligația

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

petentului de a-și achita despăgubirile astfel cum și-a ispășit pedeapsa penală. Pârâta avea obligația de a stabili quantumul prejudiciului și de a-i pune în vedere petentului să facă dovada achitării acestuia.

În ce privește prescripția, arată că buna conduită a petentului nu poate fi prezumată prin intervenirea prescripției extinctive, doar o renunțare expresă a părții civile la plata acestor despăgubiri îl poate exonera pe petent de plata acestora, iar faptul că sumele erau foarte mici, nu are nici un fel de relevanță.

Audiate fiind, la propunerea judecătorului cercetat disciplinar, precum și din oficiu, doamnele judecător L. H. și D. M. au declarat că întotdeauna verifică îndeplinirea tuturor condițiilor, respectiv atât împlinirea termenului prevăzut de lege, cât și achitarea despăgubirilor civile și a cheltuielilor judiciare la plata cărora a fost obligat petentul condamnat, întrucât textul de lege nu face distincție între situația în care dreptul de a cere executarea silită a despăgubirilor este prescris, însă, regula este aceea că obligațiile civile din hotărârea penală ar trebui executate de bună voie de către condamnat, astfel că, și în situația hotărârilor de condamnare mai vechi, condiția plății despăgubirilor civile trebuie verificată.

Sub aspectul laturii subiective, arată că, practica neunitară a instanței nu poate fi considerată ca fiind o cauză care să exonereze de răspundere disciplinară judecătorul cercetat disciplinar, ci, cel mult, poate contribui la stabilirea gradului de vinovăție cu care acesta a acționat.

Situația particulară a doamnei judecător Ș., este că petentul a urmat-o la instanța unde activa, iar aceasta i-a soluționat cererea.

Solicită admiterea acțiunii disciplinare astfel cum a fost formulată.

Pârâta judecător Ș.I.V. personal, solicită respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată, întrucât nu se consideră vinovată de săvârșirea niciunei abateri disciplinare și nu a favorizat pe nimeni. Arată că, în ce privește prima faptă, aceea că a soluționat o cerere de reabilitare a unui condamnat căruia i-a fost avocat într-o altă cauză în anul 2009, încadrarea juridică a faptei este greșită, fapta neputând fi decât abaterea disciplinară prevăzută la art.99 lit. i teza I din Legea 303/2004.

Apreciază că i s-au adus acuzații foarte grave de către I.J, care nu sunt întemeiate, întrucât nu există obligația sa de abținere într-o cauză penală soluționată în 2013, cerere formulată de o parte căreia i-a fost avocat într-un dosar din 2009, tot astfel cum doamna judecător M. nu a fost incompatibilă să soluționeze aceeași cerere de trei ori. Fostul cod de procedură penală pleca de la prezumția de corectitudine a judecătorului, obligația de abținere a judecătorului fost avocat privea doar situația în care acesta a fost avocat al părții, chiar în dosarul pe care ar urma să-l soluționeze.

Cu privire la cea de-a doua faptă, situația de fapt reținută de I.J este incompletă și deformată în ce privește reținerea în sarcina sa a încălcării unei preținse obligații de transformare în judecarea cererii de reabilitare a unei obligații civile solidare, consideră că nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare întrucât lipsește caracterul nejustificat, neîndoielnic și grav al faptei, nefiind întrunită condiția existenței unor consecințe grave și nici vinovăția cerută de textul incriminator.

Mai arată că potrivit practicii generale și constante a Judecătoriei P., la soluționarea cererii de reabilitare, nu a solicitat dovezi cu privire la plata

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

despăgubirilor civile dispuse prin hotărârile de condamnare, întrucât aceste hotărâri erau prescrise la data soluționării a cauzei, ca urmare a nepunerii lor în executare, aspect verificat la biroul de executări penale, unde nu exista vreo cerere de punere în executare a acelor despăgubiri.

Sentința pronunțată a fost supusă analizei Parchetului de pe lângă Judecătoria P., constatându-se că este temeinică și legală, procurorul neformulând cale de atac.

Urmare verificărilor efectuate, I.J nu a găsit nicio sentință pronunțată de Judecătoria P. care să fi fost casată de Tribunalul V. în căile de atac cu privire la neverificarea condiției referitoare la achitarea obligațiilor civile, astfel că a extins verificările și la nivelul Judecătoriei F., unde a constatat existența unei practici neunitare sub acest aspect.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 2/J/2014, I.J a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei Ș.I.V., judecător în cadrul Judecătoriei F., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) și t) teza a II-a, prin raportare la art. 99 ¹ alin. 2 din Legea nr.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicata cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că, **doamna Ș. I.-V. - judecător în cadrul Judecătoriei F.**, deși se afla într-o situație ce ar fi impus abținerea de la judecata cauzei, întrucât, ca avocat în Baroul V. avusese calitatea de apărător al petentului U.C. V. într-un dosar având ca obiect o cerere de reabilitare judecătorească, a ales să acționeze într-o manieră ce a condus la crearea unor suspiciuni privind imparțialitatea sa și a judecat o cerere de reabilitare judecătorească formulată ulterior de același petent, având același obiect și aceeași cauză.

Se mai arată că doamna judecător Ș. I.-V., pe lângă încălcarea obligației de a se abține de la soluționarea dosarului nr. .../2012 al Judecătoriei P., a pronunțat asupra respectivei cereri de reabilitare formulată de petentul condamnat U.C. V., o hotărâre de admitere, cu încălcarea normelor de drept material și procesual incidente în materia reabilitării judecătorești.

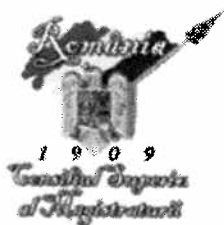
Astfel, deși doamna judecător avea obligația, potrivit dispozițiilor art. 495 raportat la art. 497 din Codul de procedură penală, să verifice îndeplinirea *condițiilor de formă* ale cererii de reabilitare, și-a încălcat această obligație, cu referire concretă la aceea prevăzută de art. 495 alin. 1 lit. c) raportat la art. 497 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală și, în contextul în care știa că familia U. nu s-a mutat din F., fără a administrat un dovezi în acest sens, a validat faptul că petentul și-a schimbat temporar

domiciliul, tocmai în scopul atragerii competenței instanței la care, fostul său avocat a devenit, între timp, judecător.

În ceea ce privește *condițiile de fond necesar a fi îndeplinite cumulativ* pentru admiterea unei cereri de reabilitare judecătorească, astfel cum ele se regăsesc în art. 137 Cod penal, cu trimitere și la art. 135 și art. 136 Cod penal, în condițiile în care, petentul nu a depus dovezi din care să rezulte că a executat hotărârile de condamnare și din perspectiva laturii civile, prin achitarea despăgubirilor civile/daunelor morale la plata cărora a fost obligat prin două din cele trei hotărâri penale care făceau obiectul cererii de reabilitare, judecătorul cercetat disciplinar și-a încălcat obligația legală de a clarifica situația condamnatului U.C. V., prin administrarea de probe în acest scop, ori prin acordarea unui termen pentru a fi achitate în întregime sau în parte sumele datorate.

Mai mult, în situația în care una din hotărârile judecătorești statua o obligație a petentului condamnat, de a plăti daune morale în solidar cu un alt condamnat, doamna Ș. și-a încălcat îndatorirea de a fixa suma ce trebuia achitată, în vederea reabilitării, de către condamnat, admițând cererea de reabilitare, cu încălcarea condiției esențiale de fond, aceea a executării de către condamnat și a laturii civile din hotărârea de condamnare și încălcând, din aceeași perspectivă, și normele referitoare la *procedura de soluționare* a cererii de reabilitare judecătorească, respectiv dispozițiile art. 498 și ale art. 499 Cod de procedură penală.

Se mai arată că din probele administrate a mai reieșit că doamna judecător nu a procedat la o verificare temeinică nici măcar a înscrisurilor

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

depuse de către petent odată cu cererea de reabilitare, prin care acesta urma să dovedească faptul că are un loc de muncă stabil, neobservând faptul că, adeverința care atesta locul de muncă al petentului fusese eliberată pentru a servi într-un dosar anterior soluționat de Judecătoria F..

I.J susține că prima situație prezentată mai sus se circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificări vizând încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii.

Referitor la cea de-a doua situație prezentată, I.J consideră că se circumscrie abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) teza a II-a, prin raportare la art. 99¹ alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată și republicată, respectiv exercitarea funcției gravă neglijență.

În drept, I.J și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44 alin. 1 și 3, art. 45 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, I.J a solicitat proba cu acte și orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

Pârâta judecător a depus la dosar întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată.

În motivare a arătat că inspectorii judiciari au calificat în mod eronat fapta constând în încălcarea unei preținse obligații de abținere ca fiind abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.b din Legea nr.303/2004

privind statutul judecătorilor și procurorilor. Arată că omisiunea judecătorului de a se abține în situația în care ar exista această obligație constituie abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

Se mai arată că pentru existența acestei abateri disciplinare este necesar să existe drept situație premisă obligația de abținere a judecătorului, rezultată în mod direct din prevederea expresă în lege. Apreciază că în cauză nu exista obligația sa de abținere într-o cauză penală soluționată în 2013 formulată de o parte căreia i-a fost avocat într-un dosar din 2009. Arată că prin sintagma "cauza respectivă" cuprinsă în art.48 alin.1 lit.b) din Codul de procedură penală, legiuitorul a înțeles să se refere la ceea ce în mod curent este numit dosar și că astfel între cele două cauze aflate pe rolul a două instanțe diferite și aflate la 4 ani distanță nu poate exista eventual decât o similaritate, ele rămânând însă în mod cert cauze distincte, diferite.

Mai susține că forma de vinovăție cerută de lege este intenția directă, fiind nevoie ca judecătorul să știe că există una din cauzele prevăzute de lege pentru abținerea sa. Arată că nu a avut o atitudine pasivă, ci dimpotrivă s-a consultat cu președintele instanței sub acest aspect.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.t) din Legea nr.303/2004 arată că practica generală a Judecătoriei P. este aceea ca în cadrul cererilor de reabilitare să nu se facă verificări cu privire la plata obligațiilor civile la care au fost obligați condamnații către părțile vătămate. De asemenea, Parchetul nu a formulat căi de atac motivat de faptul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

neverificării achitării obligațiilor civile către părțile vătămate. Susține că fapta de a soluționa cererile de reabilitare judecătorească fără a face verificări cu privire la obligațiile civile nu a fost săvârșită cu forma de vinovăție prevăzută de lege și nu constituie o greșală evidentă, cu consecințe deosebit de grave. Arată că indiferent ce complet ar fi soluționat cauza soluția ar fi fost aceeași, practica instanței fiind în sensul neverificării îndeplinirii obligațiilor civile. Susține că fapta apare ca fiind scuizabilă atât în raport de practica generală a Judecătoriei P. cât și din perspectiva faptului că părțile civile nu au pus în executare silită dispozițiile sentințelor de condamnare.

La data de 27.03.2014 I.J a depus răspuns la întâmpinare prin care a solicitat respingerea apărărilor formulate de pârâta judecător. Arată că fapta pârâtei de a nu se abține de la soluționarea dosarului nr..../2012 constituie abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.b din Legea nr.303/2004 pentru următoarele motive: la data la care a fost investită cu judecarea dosarului sus-menționat nu numai că a realizat că era vorba de un fost client al său căruia i-a asigurat asistența juridică într-o cerere de reabilitare anterioară vizând aceleași hotărâri judecătorești de condamnare ci îl și cunoștea personal pe petent și pe soția acestuia, în contextul în care fiica magistratului era colegă cu unul din fiii familiei U.. Mai mult, în perioada în care doamna Ș. i-a fost avocat petentului, aceasta se vizita cu familia U., participând împreună la diverse evenimente și a ajutat-o pe soția petentului să își deschidă mai multe puncte de lucru în județ. Prin urmare, deși pârâta a apreciat că astfel de împrejurări nu îi afectează imparțialitatea, I.J a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

considerat că, în speță, imparțialitatea trebuie apreciată nu numai din punct de vedere subiectiv, ci și potrivit unui test obiectiv, care stabilește dacă magistratul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vreo îndoială motivată din acest punct de vedere.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.t) din Legea nr.303/2004, I.J arată că, sub aspectul consecințelor grave ale faptei, efectul imediat al acesteia rezidă în atingerea de către petent a scopului reabilitării judecătorești, și anume încetarea decăderilor și interdicțiilor, precum și a incapacităților care rezultă din condamnare, prin încălcarea unor obligații legale imperative de către pârâta judecător.

Secția a încuviințat și administrat pentru ambele părți proba cu înscrisuri.

În declarația dată în fața Secției, pârâta a arătat că în anul 2009 a fost avocat într-un cabinet de avocatură iar acest cabinet a fost angajat de catre petentul U. C. V. pentru a-l reprezenta într-o cerere de reabilitare, cerere care a fost soluționată la primul termen de judecată. În 2012 a solutionat o cerere similară de reabilitare, cerere pe care a admis-o întrucat a avut cazierul judiciar si fiscal iar procurorul a pus concluzii de admitere, practica instanței fiind în sensul admiterii unor astfel de cereri. Arată că nu a fost preocupată de aspectul despăgubirilor civile întrucat știa că acestea sunt prescrise.

Nu a considerat că este în stare de incompatibilitate, apreciind că textul de lege este strict și vizează sintagma aceeași cauză, iar ce avea de soluționat era o cauză similară. Arată că a discutat cu președintele

[REDACTED] judecătorei, i-a explicat situația, inclusiv faptul că se cunoștea cu familia petiționarului, copiii fiind colegi de grădiniță în urmă cu 3 ani. Aceasta i-a spus că nu există niciun motiv de abținere.

Susține că la pronunțarea acestei hotărâri pur și simplu verifica numai îndeplinirea condițiilor.

Arată că după anul 2009 nu l-a mai consiliat pe petiționarul U. și nu a cunoscut faptul că acesta a mai formulat și alte cereri de reabilitare la Judecătoria F. și nici că și-a schimbat domiciliul. Susține că dacă ar fi cunoscut toate aceste elemente, ar fi formulat cerere de abținere.

De asemenea a arătat că nu a avut dosarul de fond în momentul când a judecat cererea de reabilitare, relația sa cu familia U. nefiind foarte apropiată. Arată că nici în 2009 instanța de judecată nu i-a solicitat dovezi legate de acoperirea prejudiciului iar la dosarul pe care l-a judecat exista copia cărții de identitate.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția reține următoarele:

La data de 07.10.2013 I.J s-a sesizat din oficiu, urmare a unor indicii privind nerespectarea normelor regulamentare referitoare la înregistrarea și repartizarea aleatorie a dosarelor nr. .../2012 și nr. .../2013 aflate pe rolul Judecătorei P..

În cauză au fost efectuate verificări prealabile, care au condus la constatarea existenței indicilor de săvârșire a abaterilor disciplinare

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prevăzute de art. 99 lit. b) și t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare.

Ca atare, în temeiul art. 45 alin. 6 lit. b) din Legea nr. 317/2004, prin rezoluția din 16.12.2013 s-a dispus începerea cercetării disciplinare împotriva doamnei Ș. I.-V., în prezent judecător în cadrul Judecătoriei F..

Cercetarea disciplinară a fost efectuată în perioada 20, 21 și 22 ianuarie 2014.

În cursul cercetării disciplinare, după ce i-au fost prezentate magistratului toate actele dosarului conținând verificările prealabile efectuate în cauză, doamna judecător a fost ascultată de către inspectorii judiciari și a propus probe în apărare, care au fost administrate în mod direct și nemijlocit, astfel cum rezultă din procesele-verbale întocmite în cursul acestei proceduri (filele 2-13, 213-215, vol. II dosar disciplinar).

Prin rezoluția din 14 februarie 2014 s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de doamna judecător Ș. I.-V. din cadrul Judecătoriei F., sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit. b) și t) teza a II a raportat la art.99¹ alin.2 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la situația de fapt, Secția reține următoarele:

În perioada 1 august 2000 - 24 februarie 2010, doamna Ș. I.-V. a deținut calitatea de avocat în Baroul V..

Doamna Ș. I.-V. a dobândit calitatea de judecător începând cu data de 24 februarie 2010, urmare a promovării concursului de admitere în

magistratură, organizat în condițiile art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, fiind repartizată la Judecătoria P., unde și-a desfășurat activitatea până la data de 15 iunie 2013.

Începând cu 15 iunie 2013, doamna Ș. exercită funcția de judecător la Judecătoria F., Secția civilă, de minori și familie, urmare a admiterii cererii sale de transfer.

Potrivit Hotărârii din 3 ianuarie 2012 a Colegiului de conducere al Judecătoriei P. privind aprobarea configurării completelor de judecată, pentru anul 2012, doamna judecător Ș. I.-V. a asigurat, la această instanță, compunerea completelor C2M1 (cauze civile, cauze penale fără arestați, cauze comerciale și cauze minori și familie) și C3 (cauze civile, cauze penale fără arestați, cauze comerciale), acest din urmă complet desfășurându-și activitatea de judecată în a doua și a patra joi din lună.

Dosarul nr. .../2012, având ca obiect cererea de reabilitare formulată de condamnatul U.C. V., domiciliat în P., județul V., a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei P. la data de 29 mai 2012 și a fost repartizat aleatoriu completului C3, prezidat de doamna judecător Ș. I.-V., pentru primul termen de judecată din data de 14 iunie 2012 (filele 13-15, vol. I dosar disciplinar).

Prin sentința penală nr. .../2012 din 14 iunie 2012 a Judecătoriei P. a fost admisă cererea de reabilitare formulată de condamnatul U.C. V., iar în baza art. 135 Cod penal s-a dispus reabilitarea petentului pentru:

- pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. .../03.11.1993

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

a Judecătoriei F., pronunțată în dosarul nr. .../1993, rămasă definitivă prin decizia nr. .../16.02.1995 a Curții de Apel G.;

- pedeapsa de 2 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. .../16.05.1996 pronunțată de Judecătoria Sector... B., în dosarul nr. .../1995, definitivă prin decizia penală nr. .../16.09.1999 a Curții de Apel B.;

- pedeapsa de 500 lei amendă (5.000.000 Rol) aplicată prin sentința penală nr. /02.03.2006 pronunțată în dosarul nr..../2005 al Judecătoriei F., rămasă definitivă prin decizia penală nr. /19.04.2006 pronunțată de Tribunalul V..

Cheltuielile judiciare în sumă de 100 lei au rămas în sarcina statului.

Pentru a hotărî în acest sens, instanța a avut în vedere, pe lângă împlinirea termenului de reabilitare, că sunt îndeplinite și celelalte condiții privind reabilitarea judecătorească.

Hotărârea judecătorească susmenționată a devenit definitivă la data de 26 iunie 2012, prin neexercitarea căii de atac (filele 57, 58, vol. I dosar disciplinar).

Din verificările prealabile efectuate, a mai rezultat că, anterior soluționării dosarului nr. .../2012 pe rolul Judecătoriei P., între doamna Ș.I.și petentul condamnat U.C. V. au existat relații contractuale, respectiv avocat-client, în dosarul nr./2009 înregistrat și soluționat pe rolul Judecătoriei F..

Astfel, dosarul nr./2009, având ca obiect cererea de reabilitare formulată de condamnatul U.C. V., a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei F. la data de 8 mai 2009 și a fost repartizat aleatoriu completului P1 prezidat

de doamna judecător M. D., pentru primul termen de judecată din data de 26 mai 2009 (filele 30-36, vol. I dosar disciplinar).

Cererea de reabilitare formulată de petentul U.C. V. în dosarul susmenționat viza aceleași pedepse penale care au făcut și obiectul cererii de reabilitare din dosarul nr./2012 al Judecătoriei P., respectiv: pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr./03.11.1993 a Judecătoriei F. (dosar nr. .../1993), rămasă definitivă prin decizia nr./16.02.1995 a Curții de Apel G.; pedeapsa de 2 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr./16.05.1996 (dosar nr./1995) pronunțată de Judecătoria Sector ... B., definitivă prin decizia penală nr...../16.09.1999 a Curții de Apel B. și pedeapsa de 500 lei amendă (5.000.000 Rol) aplicată prin sentința penală nr./02.03.2006 (dosarul nr. .../2005) pronunțată de Judecătoria F., rămasă definitivă prin decizia penală nr./19.04.2006 pronunțată de Tribunalul V. (filele 75-97, vol. I dosar disciplinar).

Potrivit împuternicirii avocațiale nr. 36/25 mai 2009, depusă la data de 26 mai 2009 în dosarul nr./2009 al Judecătoriei F. (filele 183, vol. I dosar disciplinar), doamna Ș. I., avocat în Baroul V. la acea dată, a fost angajată de către petentul condamnat pentru a-l reprezenta în fața Judecătoriei F., instanța investită cu soluționarea cererii de reabilitare, activitate pe care a îndeplinit-o pe tot parcursul judecății, punând și concluzii pe fondul cauzei, astfel cum reiese din practica sentinței penale nr....pronunțată la data de 20 octombrie 2009.

Prin sentința susmenționată, rămasă definitivă prin neexercitarea caii de atac, instanța a respins cererea de reabilitare, ca fiind prematur

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

introdusă, reținând că de la data executării ultimei pedepse aplicate, respectiv amenda care a fost achitată la data de 19.04.2006, nu s-a împlinit termenul de reabilitare de 5 ani și 6 luni (fila 102, vol. I dosar disciplinar).

Ulterior cererii care a făcut obiectul dosarului nr./2009, petentul U.C. V. a mai depus la Judecătoria F. încă două cereri de reabilitare, privind aceleași hotărâri de condamnare, respectiv: sentința penală nr. .../03.11.1993 pronunțată de Judecătoria F. în dosarul nr./1993, rămasă definitivă prin decizia nr./16.02.1995 a Curții de Apel G.; sentința penală nr./16.05.1996 pronunțată de Judecătoria Sector... B., în dosarul nr./1995, definitivă prin decizia penală nr./16.09.1999 a Curții de Apel B.; sentința penală nr./02.03.2006 pronunțată de Judecătoria F., în dosarul nr./2005, rămasă definitivă prin decizia penală nr./19.04.2006 pronunțată de Tribunalul V..

Prima dintre acestea a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei F. sub nr./2009 la data de 22.12.2009 și repartizată aleatoriu completului P1, prezidat de doamna judecător M. D., cu prim termen de judecată la data de 19.01.2010 (filele 103-107, vol. I dosar disciplinar).

Prin sentința penală nr. ... din data de 27.04.2010, definitivă prin neexercitarea căii de atac, cererea de reabilitare formulată de U.C. V., a fost respinsă, ca prematur introdusă, instanța reținând că, de la data executării ultimei pedepse aplicate, respectiv amenda care a fost achitată la data de 19.04.2006, nu s-a împlinit termenul de reabilitare de 5 ani și 6 luni (fila 109, vol. I dosar disciplinar).

Următoarea cerere de reabilitare formulată de petentul U. a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei F. sub nr./2012 la data de 29.02.2012 și repartizată aleatoriu completului P1, prezidat de doamna judecător M. D., cu prim termen de judecată la data de 20.03.2012 (filele 110-113, vol. I dosar disciplinar).

Prin sentința penală nr. din data de 20.04.2012, definitivă prin neexercitarea căii de atac, cererea de reabilitare a fost respinsă, ca nefondată, instanța reținând că, deși termenul de reabilitare s-a împlinit după data promovării cererii, petentul nu a făcut dovada achitării despăgubirilor civile la plata cărora a fost obligat prin sentințele penale de condamnare, nefiind suficientă doar împlinirea termenului de reabilitare judecătorească, prevăzut de lege (filele 116-118, vol. I dosar disciplinar).

Prin cererea înregistrată la SPCLEP P., sub nr. 51767 din data de **22 mai 2012**, petentul U.C.-Valeriu a solicitat schimbarea domiciliului din *municipiul F., ..., județul V., în orașul P., ..., județul V.*, cererea fiindu-i admisă și înmănat noul act de identitate, la data de 1 iunie 2012, cu valabilitate de la 30 mai 2012, la 6 februarie 2022 (adresa nr. 75153 din 21.01.2014, emisă de Consiliul Local al Orașului P., SPCLEP P. și înscrisurile atașate, filele 150-157, vol. II dosar disciplinar).

La data de **29 mai 2012** a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei P., sub nr./2012, cererea de reabilitare formulată de petentul condamnat U.C. V., care a revenit prin repartizare aleatorie completului C3 prezidat de pârlă judecător Ș., cu prim termen de judecată la data de 14 iunie 2012.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin sentința penală nr. ... din data de 14 iunie 2012 pronunțată în dosar nr...../2012, pârâta Ș. I.-V., fost apărător al petentului U.C. V. în dosarul penal având ca obiect prima cerere de reabilitare, devenită între timp judecător la Judecătoria P., a admis cererea formulată de același petent, având același obiect și a dispus reabilitarea judecătorească a acestuia.

Ulterior pronunțării sentinței penale nr./2012, prin cererea înregistrată la SPCLEP F., sub nr. 14036 din data de 25 octombrie 2012, numitul U.C. Valeriu a solicitat din nou schimbarea domiciliului din orașul P., ..., județul V., în municipiul F., ..., județul V.a, cererea fiindu-i admisă și înmănat noul act de identitate, la data de 31 octombrie 2012, cu valabilitate de la 31 octombrie 2012, la 6 februarie 2022 (adresa nr. 56026 din 22.01.2014, emisă de Consiliul Local al Orașului F., SPCLEP F. și înscrisurile atașate, filele 158-166, vol. II dosar disciplinar).

Situația de fapt reținută rezultă atât din declarațiile date de pârâta judecător pe parcursul cercetării disciplinare și în fața Secției cât și din declarațiile martorilor audiați pe parcursul cercetării disciplinare precum și din înscrisurile depuse la dosarul cauzei .

Astfel, în declarația dată la data de 20.01.2014 (filele 3-5, vol. II, dosar disciplinar), pârâta judecător Ș. I.-V. a arătat că, la momentul la care a fost investită cu judecarea dosarului nr./2012 al Judecătoriei P., ***a realizat că era vorba de fostul său client.***

De asemenea, pârâta judecător a mai declarat că, pe petentul U.C. îl cunoaște din oraș, cunoscând-o mai bine, de fapt, pe soția dumnealui, în

contextul în care fiica magistratului cercetat disciplinar era colegă la grădiniță cu unul dintre fiii familiei U..

Mai mult, în perioada în care doamna Ș.I.V. i-a fost avocat petentului, aceasta se vizita cu familia U., participând la evenimente gen: botez, ori aniversarea fiului judecătorului etc.

De asemenea, cu ocazia finalizării cercetării disciplinare, pârâta judecător a mai arătat că, anterior intrării în magistratură, cu mulți ani în urmă, își amintește că a ajutat-o pe soția petentului să își deschidă mai multe puncte de lucru în județ.

Aceleași susțineri le-a reiterat și cu ocazia declarației date în fața Secției. Astfel, pârâta a arătat că nu a considerat că este în stare de incompatibilitate, apreciind că textul de lege este strict și vizează sintagma aceeași cauză, iar ce avea de soluționat era o cauză similară. Arată că a discutat cu președintele judecătoriei, i-a explicat situația inclusiv faptul că se cunoștea cu familia petiționarului, copiii fiind colegi de grădiniță în urmă cu 3 ani, iar acesta i-a spus că nu este cazul să formuleze o cerere de abținere.

În aceste condiții, pârâta judecător a apreciat că nu îi este afectată imparțialitatea, nefiind vorba despre aceeași cauză iar pentru soluționarea cererii de reabilitare trebuia să verifice doar îndeplinirea condițiilor de reabilitare.

Astfel, pârâta Ș.I.V. a susținut că „cererile erau diferite, pentru că, deși aveau același obiect, priveau aceeași persoană și aceleași hotărâri de condamnare, erau formulate la momente diferite, aveau numere diferite de dosar”, dumneai trebuind să verifice „doar îndeplinirea condiției termen”.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Referitor la încadrarea juridică a faptei descrise anterior Secția reține următoarele:

I.J a susținut că *fapta pârâtei judecător de a nu se abține de la soluționarea unui dosar având aceleași părți, același obiect și aceeași cauză, cu un alt dosar în care, anterior numirii în magistratură, judecătorul a avut calitatea de avocat-apărător al petentului*, se circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de **art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificări** vizând **încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii**.

Prin apărările formulate pârâta judecător Ș.I.V. a susținut că fapta reținută în sarcina sa s-ar circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de **art. 99 lit. i) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificări**.

Dispozițiile Legii 24/2012 reglementează, în conținutul a două abateri distincte, pe de o parte situațiile care pot pune în discuție imparțialitatea magistratului iar pe de altă parte modul în care este folosit remediul de ordin procedural aflat la îndemâna magistratului care constată că se află în vreunul din cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege.

Abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. b) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede două variante normative.

164